VOLUME 56, DECEMBER 15, 1964 No. 23. szám — 1964 december 15.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De előbb hírdettetnie kell az evangéliumnak mindden pogány népek között." (Márk 13:10.)

EGYÜTT MENTÜNK . . .

Testvérekké tett
adventi vágy, karácsonyi öröm.
A csillagvonta, titkos fénykörön belül
mindenki testvér.
Te azt kerested, amit én kerestem.
Én azt kerestem, amit Te kerestél.

A földi szép karácsonyokon át
Örök karácsony útján vándoroltunk.
"Közelebb Hozzá!" — súgja a szíved.
"Közelebb Hozzá!" — veri az enyém.
És nem álltunk meg és testvérek voltunk.

Halott vagy. Tudom. Sírban vagy. Tudom.
De én nem láttam halott arcodat,
sírod mellett se álltam.
Hogyan is keresnélek a halálban?!
Mi mentünk az úton,
örök karácsony útján teveled
mentem én.

"Közelebb Hozzá!" — súgja a szíved.
"Közelebb Hozzá!" — veri az enyém.
Aztán fényes kapu tárult az éjben
és égi csengő halk hívásaképpen
szólalt a hang:
"Giling-galang!" a karácsonyfa kész

Advented véget ért. "Giling-galang!"
Gyermekörömmel áthaladt a lábad,
A fényes kapu bezárult utánad.
Égi fenyők lobogó lángja mellett
Beteljesült minden adventi vágyad
Örök karácsony útján együtt mentünk.
Adventi vággyal, most is megyek én.
"Nyugodni Benne!" — súgja a szíved.
"Közelebb Hozzá!" — veri az enyém.

Turmezei E.

ISTEN MENTŐ SZERETETE

"Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő-benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen." **Ján. 3:16.**

Ez a vers egy kis Evangélium . . . Nincsen az egész Bibliában ehhez hasonló vers, mely tartalomban megközelítené. Ha az ördögnek sikerülne ezt félremagyarázni, akkor könnyen meg tudná az egész Bibliát semmisíteni. Ezen versben megtaláljuk a szeretetet, a gyűlöletet, megigazulást, ítéletet, életet, halált, a mennyet és a kárhozatnak a helyét, a poklot. Nagyon alkalomszerű foglalkozni vele most, Jézus születésének 1964-ik évfordulóján, mikor ez a csodálatos szeretet Isten Szent Lelke által ismét felfrissíti a mi iránta való szeretetünket, hitünket, bizalmunkat.

Mi nem tudjuk kellően értékelni a szeretetet, amíg meg nem ismerjük a gyűlöletet. Nem vagyunk képesek felfogni, mit jelent a megváltás, míg lelki szemeink meg nem nyílnak és nem látjuk a bűnnek átkos munkáját az emberek életében. Nem képes senki Istenhez térni addig, míg a Biblia tükrében meg nem látja az ön-romlott, bűnös életét. Jóllehet a Biblia tele van drága ígéretekkel Isten gyermekei részére, de ugyancsak ott van a figyelmeztetés és bűntetés a hitetlenek, megtéretlenek részére.

"UGY SZERETTE ISTEN." Nincsen egy másik példa, mellyel Isten szeretetét össze lehetne hasonlítani. Azért az "úgy" szó kifejezés az ő saját cselekedetére vonatkozik, melylyel szeretetét kifejezte. Isten szerette ezt a világot úgy, hogy képes volt a legdrágább ajándékot, egyszülött Fiát adni érte. Némelyek Isten ezen cselekedetéből arra következtetnek, hogy az ő szeretetével nem fér össze a bűnös ember megbűntetése. Ez téves gondolkozás. Isten szereti az embert, mert ő teremtette; de utálja bűnét, melyet könnyelműen és szándékosan gyakorol naponként. Mivel az ember mindíg magával viszi bűnös életének öltönyét, míg meg nem tisztul, új öltönyt nem vesz magára, addig nem közelítheti meg Istent. ő elrejti magát az ilyen emberektől. De ha komoly szándékkal keresi az ő szent akaratát s megalázkodik és esedezik irgalmakért, a Szent Lélek siet segítségére az ilyeneknek.

Istennek van még szeretete és türelme a bűnös világgal szemben mint volt Noé idejében. Százhúsz esztendeig türelmesen várt. Noé beszéddel és cselekedettel (építette a bárkát) hírdette a megtérés evangéliumát, de senki sem tért meg. Isten szerette őket, mégis özönvizet bocsátott a földre és csak a Noé családja menekült meg. Sodoma és Gomora esetében Lót által figyelmeztette a 2 város népét. Elveszett a két város miután Lótot családjával kiküldte a veszedelemből. Ninive népe sokkal jobban cselekedett. Isten adott nekik 40 napot a megtérésre, de mikor hallották Jónás rövid szavú prédikációját, azonnal megalázták magukat Isten előtt. Böjtöltek és imádkoztak; Isten megkegyelmezett nekik. A fentiek hitelességét Jézus mind megerő-

sítette. "A bűnnek zsoldja a halál, Istennek ajándéka örök élet a mi Urunk Jézus Krisztusban." (Róma 6:23.)

Isten változtathatatlan. ő ma is az, aki volt a múltban. ő csak úgy változik a bűnössel szemben, ha az megtér. Isten szeretetének mélységét és magasságát csak úgy értjük meg, ha megismerjük az ő szent természetét, mely által gyűlöli a bűnt.

"ISTEN EGYSZÜLÖTT FIÁT ADTA." A szeretet csak úgy marad az, ha ad. Isten szeretett, mert a legnagyobbat és a legdrágábbat adta ennek a világnak. Az ő egyetlen egyét, helyesebben mondva, az ő szívét adta e bűnös világnak. Mikor Isten próbára tette Ábrahám pátriárkát, s kérte egyetlen fiának megáldozását, remegő szívvel ment fel a Moria hegyáre fiával, hogy meghozza a nagy áldozatot. De hát ő annak akarta a gyermekét feláldozni, Aki szerette, segítette és áldotta minden útain. Aki neki adta az ő gyermekét. Ezzel szemben Isten ajándékának értékét és az ajándékozónak szeretetét fokozza az a tény, hogy Isten ajándékát nem az ő barátainak adta, hanem ellenségeinek, akik pártot ütöttek ellene.

Lehet ezt az ajándékot váltságdíjnak is nevezni. Az emberiség ős-szüleink által, bűneik következtében eladták a Sátánnak magukat. Ki kellett onnan váltani. Arany, ezüst, vagy más anyagi érték nem volt elfogadható. Emberek, angyalok önfeláldozása sem volt elég jó. Oda egy "Isten-emberre" volt szükség, aki mind a két oldalon bűntetlen. Ezért kellett Isten egyetlen Fiának otthagynia trónját a mennyben és megszületni a betlehemi istállóban. 33 évig itt élni az emberek között megvettetésben és azután a mi bűneinkért meghalni a golgotai kínos kereszten.

E napokban olvastam a helyi újságban ezt: Egy 73 éves édesapának a fia csekkhamisításért a bíró elé került. Tárgyalás után a bíró először a törvény elleni vétkéért ítélte el. Azután embertársa megkárosításáért. A másodikban úgy ítélt, hogy az összeget a vesztes feleknek vissza kell fizetni, vagy a börtönben $1.00-jával naponta leülni. A megöregedett, tehetetlen apának volt $500.00 spórolt pénze. Odaadta a bírónak a banki könyvet és azon felül a hiányzó összeg visszafizetését is vállalta. A bíró elfogadta az apa áldozatát e felétellel: Ha a fiú visszaél az apának ilyen mérvű szeretetével, akkor a bűntetés duplája lesz a mostaninak. Mit érdemel az, aki visszaél Isten bűnöst felemelni akaró és megmentő szeretetével?

Karácsonykor az emberek kölcsönösen egymásnak ajándékot szoktak adni. Sokszor megtörtént már, hogy valaki az ajándékot nem fogadta el s belőle milyen nagy baj és harag lett. Hogyan érez Isten a megtéretlen bűnössel szemben, azért, mert a legszentebb és legdrágább ajándékát nem fogadják el?

"HANEM ÖRÖK ÉLETET VEGYEN." Isten minden bűnösnek meg akar kegyelmezni. ő azt nem teheti meg az ember akarata ellen. A Bethesda tavánál a sok beteg között volt egy 3 éves. Az illető évről-évre ott leste a víznek megmozdulását és minden szándéka az volt, hogy valamiképpen meggyógyuljon. Mégis Jézus ezt kérdezte tőle: "Akarsz-e meggyógyulni?" Míg valaki nem akar komolyan lelkileg meggyógyulni, addig nincs isteni segítség részére!

Jézust többé a világ nem úgy ismeri, mint egy tehetetlen betlehemi csecsemőt, hanem mint akinek hatalma van a mennyben és földön. ő a közbenjáró Isten és ember között. Istenhez nem lehet járulni, csak ő általa. Most még a világ Megváltója, de majd ő lesz ítélő bírája.

Karácsonyban feltesszük minden ember részére ezt a kérdést: Akarszé élni örökké Isten dicsőségében? Avagy akarsz Istentől örökre elszakasztott átok lenni? E kettő között kell minden embernek választani és gyorsan arra az útra lépni és azon folytonosan úgy haladni, hogy elérje a célt. Természet szerint mindenki a kárhozat útján halad. Ez a széles út, melyen lehet könnyen józanon és részegen is haladni. Ez könnyű, mert lefelé megy. Az életnek útja a keskeny út, melyen nehezebb haladni. De érdemes, mert ez visz az örök dicsőségbe. Ez az út maga az Ur Jézus Krisztus.

Akit itt az élet nem érdekel, az a Sátán által meg van igézve, min a Galatcia-beli testvérek. (Gal. 3:1.) Megvan babonázva és elméje elfordítva annyira, hogy a jót, az isteni rossznak állítja lenni, a rosszat pedig jónak.

Karácsony és a Golgota bizonyítéka annak, hogy Isten megtette, amit tudott az emberiség megmentésére; ami még egyesek részéről hátra van, azt mindenkinek saját magának kell megtenni. Csak akkor lesz az embernek igazi karácsonya, ha Jézus megszületik szívében.

Bűnös van-é hely szívedben;
Bevenni az üdv Urát?
Míg a kegy idő jelen van,
Nyisd meg szíved ajtaját!

P. G.

Kétféle ádvent

Az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög. Fohászkodik valami után, mint a beteg. Nyög, mert iszonyatos teher nehezedik reá, a maga tehetetlenségének, romlottságának és nyomorúságának terhe. Ez a fohászkodás, ez a kínoktól vergődő nyöszörgés jellemezte a zsidó nép ádventjét és jellemezte a pogány világot is. A Krisztus eljövetelét megelőző időben nem volt ez más, mint lelke emésztő szomjúság egy más, dicsőségesebb és szebb világ után.

Tulajdonképpen az első ember bűnbeesésétől kezdve adventje volt az emberiségnek. Mióta Isten megígérte, hogy elküldi a szabadítót, Aki megtöri a kígyó fejét, azóta mindig ott élt a lelkek mélyén a vágy, a várakozás a Szabadító után. A Krisztus születését megelőző korszakban különös változáson ment át ez a vágyakozás a zsidó nép lelkében.

Már nem a lelki nyomorúságot érezték tehernek; mert az írástudók nagyszerűen értettek ahhoz, hogy a törvényt úgy csűrjék-csavarják, hogy a gőgös önigazultság képzeletét keltsék az emberekben, hanem a nemzeti gyalázatuk és elesettségük fájt nekik.

Utált és megvetett népei voltak a világnak. Ez a kimagasló pontja, ez a nemzeti földresülyedés az az idő, melyet általában a zsidó nép ádventjének tartanak az emberek, pedig ez már nem volt az igazi ádvent. Mert míg a régiek lelküknek megmentőjét és újjászülőjét a bűntől szabadító Messiást várták, addig a messiási kor küszöbén már csak hódítót és hadvezért vártak, aki Izrael népének visszaszerzi a régi földi hatalmat és dicsőséget. De mégis ádvent volt az a kor, nem a zsidóknál, hanem a pogányoknál. Az egész teremtett világ fohászkodott és nyögött. A zsidók nyögték a római jármot, a lealáztatást, a nagy idők terheit. Bűnei miatt már nemigen nyugtalankodott, mert a mózesi törvényeket vagy betöltötték (már amit lehetett), vagy megkerülték valami ravaszsággal, de mindeképen meg-

igazultnak érezték magukat. Ellenben a pogányság valóban fohászkodott és nyögött. Pál apostol különösen élesen látta a pogány népek nyugtalanságát és vágyakozását. Látta, hogy a pogány nép lelke éhes és szomjas. Keresi, kutatja az élet értelmét és célját, de kérdéseire sehol sem kap választ.

Hiába fordul a filozófusokhoz, bölcsekhez, művészekhez, vagy papokhoz, a felelet mindenütt csak ez: "ignoramus et ignoradimus". Nem tudjuk és nem is fogjuk tudni.

A római és görög istenek különben is szánalmas, torz képei voltak az Istennek és az isteni fogalomnak. Emberi agy szüleményei és gyarló csinálmányai. Civakodtak, részegeskedtek, házasságot törtek, akárcsak az emberek. Rettenetes csődje volt ez a világnak, ami mindig bekövetkezik, mikor az ember maga akar magának istent csinálni.

Ilyen istenek nem tudják a lelket kielégíteni, felemelni az élet szennye és nyomorúsága fölé.

Csoda-e hát, ha az igazság, tisztaság után vágyakozó, lezüllött lelkű nép kétségbeesetten rádöbbent életének hiábavalóságára és mondhatatlan vággyal kereste, várta azt, aki az igazságát megismerteti. Aki irányt ad. Aki által megszentelődhet eltékozolt élete.

Vágyott valaki után, aki lelkével törődik. Várt valakit, maga sem tudta, hogy kit; de érezte, hogy valami felsőbb kinyilatkoztatásnak kell jönnie. Egy igazabb Istentől, akit nem ismert, de akit sejtett, hogy van. Ennek az igazi Istennek kell kijelenteni magát, máskülönben a rothadás meg nem állhat. Az emberiség vagy megtébolyodik a bizonytalanságban, vagy a fajtalanságban emészti meg magát.

Hogy mennyire sejtették az igaz Istent, bizonyítja az a tény, hogy a görögök Athénben szobrot állítottak és azt írták rá: "Az ismeretlen istennek." És amikor később Pál apostol prédikálja Krisztust, az athéniek azt kérdezik Páltól: kinek a nevében prédikálsz? Ki az az Isten, akit te hirdetsz? Pál rámutatott a szoborra és azt mondja: Ez az Isten, akit ti nem ismertek, de sejtitek, hogy van, hiszen szobrot állítottatok neki, ez a ti ismeretlen istenetek, az én Istenem. Az egyetlen Mindenható, könyörülő Isten, aki úgy szerette e bűnös világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta érettük váltságul. És a pogányok hittek az apostoloknak. Ez volt az igazi ádvent, a pogányoké és ez az ádvent boldog beteljesülést nyert, mert az Evangélium a pogányoknak prédikáltatott. A pogányok igazán vágyták, befogadták Istennek lelkét, aki újjáteremtette őket és tudott ebből a züllött, szeretetet, könyörületet, önzetlenséget nem ismerő népből mártírokat, tündöklő emberi példaképeket nevelni.

Ma is ádventet élünk, ma is az egész teremtett világ fohászkodik és nyög. S ma is kétféle ádvent van. Testi ádvent, mint a zsidóké és lelki ádvent, mint a pogányoké. Az egész teremtett világ várakozik, eped, vergődik a betegágyán és iszonyú terhek alatt roskadozik. Nem tudja mitévő legyen, hová forduljon. Békét akar, de fegyverkezést sürget s közben háborút visel; s kétszeresére emeli haderejét. Gazdasági talpraállást akar és közben felhőkig érő védhatárokat épít maga körül. Az önzés, a gyűlölet vámfalaival épít kínai falat maga körül. Az egész teremtett világ reszket a bizonytalanságban. Ázsiában, Indiába, Európában, valamint itt, Amerikában, egyaránt vulkánok tetején jár az emberiség. Az egész világ fohászkodik a megkönnyebbülés, a békesség, a nyugodt biztonság után. De . . . és itt dől el minden.

Az a kérdés, kitől várjuk mindezt, s csupán ezt várjuk-e? Mert a zsidók is ezt várták és szétszórattak. A mi ádventünk, ha csupán nemzeti és testi jólétünkre irányul, éppen úgy testi ádvent, mint a zsidóké volt. És ez a várakozás éppen úgy nem fog beteljesülni és csalódással fog végződni, mint a zsidóké.

Krisztus nélkül nem lehet semmit remélni. Nekünk pogány szívvel, pogány módra kell ádventet ünnepelni. Pogányokként kell Krisztus elébe borulnunk. A pogányok belátták lelkük pusztulását, életük nyomorult voltát, kultúrájuk, művészetük, gazdagságuk, hatalmuk hiábavalóságát és lelkük epedt a megváltás után.

Ilyen pogány szívvel, pogány módra, a magunk bűneinek Istentől eltévelyedett voltunknak tudatában kell nekünk is várni a Krisztussal való találkozást. Igy kell vágyakoznunk az Ő megújító lelke után, mert csak akkor igazi a mi ádventünk, ha Krisztust mint lelkünknek orvosát és szabadítóját várjuk. "Keressétek először Istennek országát . . ." Hiszen az igazság, békesség, szeretet Istentől való; tehát csak Krisztus segítheti diadalra. De csak akkor, ha mindnyájunk lelkében, szerte-szét az egész világon, valamint a nemzetek lelkében békesség, igazság és szeretet támad.

Őáltala valósulhat meg minden szép és nemes dolog ezen a világon, ami után a teremtett világ fohászkodik és nyög.

Az ádventi parancs tehát csak ez lehet: Várjad Krisztust, a lelked szabadítóját. De ne csak várjad, hanem keresd is. Ő ott van az Igében. Ott mindig megtalálod, ha találkozni akarsz Vele. Ha találkozni akarunk Vele, egyesek, gyülekezetek, népfajok, vegyük kezünkbe az Evangéliumot és nyissuk ki előtte szívünket. Ha alázatos és hívő lélekkel olvassátok és cselekszitek, onnan belép az életetekbe, családotokba, városotok, a nemzetetek és az egész világ életébe. Akkor majd eljön a boldog beteljesülés, akkor felzendül lelkünkben a boldog betlehemi ének és megvalósul Ézsiaiás próféta látomása: "És lakozik a farkas a báránnyal, a párduc kecske-fiúval fekszik, az oroszlán és a kövér baram együtt lesznek és egy kis gyermek őrzi azokat."

Egy hűséges várakozó

Mi vagy te?

Irta: TÓTH SÁNDOR

Ige: I. Kor. 4. 1-2 vers.

(Folytatás az előző számunkból)

Ha széjjel nézünk, ma is azt látjuk, hogy az ádámi hűtlenség, amely évezredek óta tartja magát, hova-tovább mindjobban elharapózik az emberben. És azt látjuk, mert meg kell látnunk, hogy Isten nem áll neki kiválogatni a hűségeseket. Nem! Nem válogatja az ú.n. rátermett életeket. Nem! Ehelyett Isten megbízza a szolgákat, akik a kevesen hívek voltak. Vajon a sokon is hűnek találtatnak-e majd? Érzed testvérem, hogy ez nem más, mint egy az Istentől kezdeményezett kipróbáltság? Amely a hűséget fogadottak közül megméri azokat, akik vállalták a sáfárságot és velejáró kegyelmi ajándékait Istennek!

Kedves Testvérek, ha még nem tudnánk, most vegyük észre, hogy Isten hűség-mérő eszközei, mérlegei állandóan mérik az életünket! Nagy dolgot mondok: NAPONKÉNT MÉRETTETÜNK! Ezt éppen az Ő igéje nyomán merem mondani a Belsazár példájából. Vagy vegyünk elő egy mindennapi esetet: Amikor a mézgyűjtés ideje van és a méhészek költöznek a virágzó helyekre, ahol nagyobb gyűjtésre van kilátás, akkor a méh kaptárok mellé a mérleget is felteszik a kocsira az elutazáskor. Miért teszik ezt vajon? Azért, mert naponként akarják tudni, hogy nehezedik-e és mennyivel, vagy pedig könnyebbedik a kaptár a bennelévőkkel! Hűségesen dolgoznak-e a kaptár lakói, vagy sem?

Kedves Testvérek, a hűség az, amely megnehezíti és a hűtlenség az, amely "könnyűvé" teszi az életünket. Ne értsük félre! Nem a testi életünk terhei nehézségeiről beszélünk, hanem a szellemiről! Ezért mondja felénk Isten igéje: Billenjen le a mérleg! Vagy ahogy az ige mondja: "Mindenki hűnek találtassék!" Nemcsak a szórványosan előforduló hűséges sáfárokban, az itt-ott előfordulókban akar gyönyörködni Isten, hanem *"mindenkiben"!* Ő azt akarja, hogy az Ő Fia élete legyen látható a mi halandó testünkben! Jézus Krisztus élete, Isten "hűség-normája"!! Lehet a te életed egy nagy múzeum, ahol felváltva látható a győzelmes életed trófeái és a szenvedéseid gyöngysorai. Ezeket mind te állítottad ki és nagy buzgalommal hordtad össze az életed eddigi területéről. Hadd mondjuk meg neked Jézus Krisztussal, mint elfogadható bizonysággal, hogy: *Isten nem látogatja a múzeumokat!* És így hiába is vannak meg neked Vele kapcsolatban is a te múzeális értékeid, Ő nem tekint erre! De egyre igen! Jézus Krisztusnak benned növekedésnek induló életére, mint hűséges életre!

Mindent egybevetve, bizonyosságodnak kell neked, vagy nekem is lenni Istentől arra néz-

(Folytatás a 6-ik oldalon)

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Elizabeth Haydu
La Grange, Ohio

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka:

KARÁCSONYI SZERENÁD

Sok helyen fiatalok között szokásban van a legényeknél szeretőjüket, születés-, vagy ünnepnapok alkalmából, éjjel ablakuk alatt csendes zenével, vagy énekkel köszönteni. Az ilyen köszöntést nemzetközi nyelven "szerenádnak" nevezik. Azon lányok, kiknek ilyen megtiszteltetésben van részük, elragadtatásig örülnek és dicsekszenek vele.

Az első karácsony éjjelén Isten, főangyala és az angyalsereg által üdvözölte és köszöntötte ezt a bűnös világot, melynek bűne felhatolt az égig. Azt tehette volna vele Isten, amit tett Noé idejében, vagy Sodoma és Gomora népével, de Ő ahelyett felfoghatatlan nagy szeretettel hajolt le a világhoz és az éjszakának mélységes csendjében, a bethlehemi pásztorokon keresztül "szerenádozta" az egész világ népét.

A bethlehemi pásztorok csoportosultan vigyáztak az ő nyájuk mellett, mikor az Urnak angyala mennyei világossággal körülvette és bejelentette Istennek csodálatos szeretetét. Azután jött a megszámlálhatatlan angyalsereg, mely elragadtató karénekkel megerősítette az Ur angyalának szavát s vele tudatta a Teremtő álláspontját. Nem bűnteti meg még az embert, hanem Fia által ad mindenkinek alkalmat a megtérésre. A mennyei énekkar Istennek ezen jóakaratát hírdette és a Mindenhatót érte magasztalta.

Mindenkinek van többé-kevésbbé zenei érzéke. Isten úgy teremtett minket. Még ha nem is tud valaki hangszeren játszani, de ha szép éneket, vagy zenét hall, azonnal megmozdul érzelme s jókedve fokozódik. Mennyei Atyánk még egyet megpróbál az emberiség megmentésére. Most már nem a törvényre hivatkozik: Mit szabad és mit nem enni és cselekedni, hanem az érzelmekre appellál. Ő szerető Atya, teremtője és jogos tulajdonosa mindennek. Az ember is az Ő teremtménye, s azért érzelmének húrjait akarja felhangolni és önmagával, valamint a mennyel harmóniába hozni. Atyai szeretetének hangjával hívja: Térjetek vissza énhozzám, édes gyermekeim. Hagyjátok a világ bűnös élvezetét. Jöjjetek haza, az atyai házhoz. — Megérti ezt a világ? — Kevesen. Az emberiségnek nagy többsége könnyelműen halad tovább a kárhozatnak útján az örök veszedelembe. Nincsen füle a hallásra. Az első karácsony óta 1963 év telt el. Az Evangélium sokféleképpen van hírdetve és mégis az emberiség milliói Isten helyett a Sátánt, a kárhozatnak nagymesterét követik.

Isten a szeretetnek Istene. Szereti mindazt, ami szép és jó. Szereti a szép zenét és a szép éneket is. Ő ismeri minden ember képességét s képtelenségét. Senkitől lehetetlent nem kíván, de mindekitől elvárja azt, hogy tehetségéből neki adja a legjobbat. Ha szeretjük Őt "teljes szívvel, teljes lélekkel, teljes elmével és teljes erővel", meg is tudjuk tenni könnyen.

A menny csodálkozik az emberek magatartásán Istennel szemben. Ő ide adta saját szívét. Egyetlen egyszülött Fiát az emberiség megváltására és az emberiség még mindig kételkedik benne. Nem tudnak saját üdvükért még annyit sem megtenni, hogy komolyan tudakozzák Teremtőjüknek szent akaratát.

Ma, hála Istennek, vannak remek énekkarok, zenekarok, nemcsak Amerikában, hanem más országokban is. Minden magasabb iskolának van zenei osztálya, ahol a zenét és éneket fejlesztik. A templomok szintén törekszenek a zenét és éneket kultiválni. A Mormon Tabernacle énekkara például világhírnévre tett szert. Istent dicsérő énekkart elhallgatnánk egész napon át minden fáradtság nélkül. Különösen ha tudjuk az énekesekről azt, hogy komolyan élik is az Isten szerinti életet. Azonban az itteni ének- és zenekarok csak árnyékai lehetnek a mennyeinek. Ott tökéletes, megdicsőült lények, tökéletes képességgel, Isten iránti tökéletes hűséggel és szeretettel dícsérik a teremtő Istent. Ha Isten megtartó kegyelme odasegít, látni fogjuk az óriási különbséget: a sokféle hangszert, amelyen játszanak. Az angyali énekkarnak sok különböző hangon előadott énekeit. Van egy énekünk, melyhez 6 hang szükséges: "Halld mint hangzik mennyekből". Azért elég nehéz, mert alkalmas hangoknak pontos időben kell belejönniök. Az angyaloknál ez nem probléma, még akkor sem, ha 20 különböző hangon énekelnek is egyszerre.

A talentumokat énekre, zenére Istentől kaptuk; hogyan sáfárkodunk velük? Isten azokat nem azért adta, hogy vele a világot és az ördögöt magasztaljuk. Inkább azért, hogy a Teremtőt dícsérjük és nagyságos dolgait hírdessük.

—0—

A JÓSÁG HATALMA

Réges-régen élt egy hatalmas király, aki hadseregével idegen országokba tört be. Városokat és falvakat égetett fel. Sokat meggyilkolt és az életben maradtakat fogságba hurcolta. Győzelmes tetteit kemény kősziklákba vésette. Mikor életének végét érezte közeledni, hatalmas kövekből nagy sírboltot építtetett magának s meghagyta utódainak, hogy halálakor drága kenőccsel vastagon kenjék be testét, ami megóvja az enyészettől. Óhaját teljesítették s mégis ma a neve nem él közöttünk. Senkinek az arca nem fénylik és szíve nem dobog jobban, ha róla beszélnek.

Nagyon régen élt egy másik király is, akinek nem voltak katonái, nem ontott vért, nem égetett fel városokat, nevét nem kemény sziklába vésette; hanem az emberek egyszerű emlékezetébe írta. Kezet nyújtott a megvetett, üldözött bűnösöknek. A betegek lázas homlokát megsímogatta. A szegények nyomorát könyörületességével enyhítette s halálig kitartott a megbocsátásban és türelemben. A legkonokabb ellenségeit sajnálta legjobban.

Nem építtetett magának sírboltot, halálakor a máséba temették. Ma mégis minden városban és falvakban hatalmas épületeket építtetnek, melyekben nevét folyton emlegetik és dícsérik, majdnem 2.000 esztendőn keresztül. Fényben, pompában ünneplik minden esztendőben az Ő születése napját. Ez a király a bethlehemi gyermek, kit a napkeleti bölcsek messziről eljöttek üdvözölni és leborulva imádták. Ez Jézus, a jóságos Istennek megtestesült szeretete és az emberiségnek Megváltója. Ő ajándékul adatott ennek a szegény, bűnös emberiségnek. Ő még ma is kezét nyújtja az Istentől eltávozott bűnösök felé és ígéri segítségét. Boldog ember az, aki igénybe veszi jóakaratát és kéri segítségét.

—0—

A SZIVESSÉG RAGÁLYOS

Egy újságárús fiú a new yorki subwayban elaludt. Két nő ült vele és nézték meztelen lábát és rongyos ruháját. Egy fiatalabb nő mellé ült és "muffját" a fiú feje alá tette. Egy idősebb bácsi figyelte a történteket és egy 25 centest vett ki zsebéből és átnyújtotta a fiatal lánynak. Mások is adtak 25, 10 és 5 centest, stb. A fiatal leány ragyogó arccal szép összeget szedett össze az utasoktól és szépen bele-

tette a még mindig alvó kis fiúnak a kabátja zsebébe. Köszönetet mondott a fiú nevében az adakozóknak és a 23-as utcánál boldogan leszállt.

KELLEMES ÉS MINDEN TESTI-LELKI JAVAKBAN ISTENTŐL GAZDAGON MEGÁLDOTT KARÁCSONYT KIVÁNUNK LAPUNK OLVASÓINAK!

BETHLEHEM

Luk. 2:1-7.

Végre, végre Bethlehem házai!
Nagy, nehéz út volt, szinte végtelen.
Csak legyen hol fejünk lehajtani!
Hiszen . . . talán . . . ezen az éjjelen . . .

Mária arca halotthalavány.
A kapukat sorra megzörgetik.
Kinyílik és bezárul mindahány.
Zár csikordul. Sehol nincs hely nekik.

Légy áldott, kedves barlang, kis istálló!
Zizegő széna, pihenést kínáló!
De jó a kínban leroskadni rád . . . !

S a Szűzanya már boldogan ringatja
és fekteti le szegényes jászladra
a testté lett Igét: ISTEN FIÁT.

Turmezei E.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

"Ajándékot adának Neki . . ."

1940 év karácsony előtti vasárnapján Pansurnajituban (Sumatra) Benjamin törzsfőnök arra kérte a misszionáriust, hogy istentisztelet után szólhasson a gyülekezethez. Szívesen beleegyezett a misszonárius, mire Benjamin szóllani kezdett. Azt mondta: . . . küszöbünkön a karácsony, a bethlehemi bölcsővel, hol üdvözítő Jézusunk született. Szokás, hogy ha egy gyermek születik ismerőseink, rokonaink körében, ajándékot viszünk neki. Magas származású gyermeknek nagyobb ajándék jár. Mégsem gondoltunk még soha arra, hogy a gyermek Jézusnak — ki érettünk született — ajándékot vigyünk. Most azt ajánlanám, karácsony napján hozza el mindenki Jézusnak szánt ajándékát! Legjobb ajándék szívünk lesz, de ezenfelül adakozhatunk arra is, hogy országa növekedjék! - Szavai nem maradtak hatás nélkül . . . karácsony napján, pénzben is, rizsben is jött a Jézusnak szánt ajándék.

1964 karácsonyán szánunk-e valamit ajándékul Jézusnak?

"BÉKESSÉG A FÖLDÖN"

Szilézia egy kis helyiségében karácsony esti istentiszteletre gyűltek össze az emberek. Két szép karácsonyfa díszlett a templomban és a karzaton zengett az ifjúság éneke. A lelkipásztor ". . . e földön békesség és az emberekhez jóakarat" (Luk. 2:14.) alapigével, hallgatóinak különösen a szívére kötötte, hogy a karácsonyi áldott ünneplésnek lényeges feltétele a békességes indulat, mert Jézus Krisztus nem vonulhat be abba a szívbe, ahol gyűlölet és civódás tanyázik. (Az istentisztelet előtt, családi körében figyelmeztette a lelkész kicsiny, civódó gyermekeit a megbékélésre.)

Most, mikor olyan szívből szólt a gyülekezetéhez az igehírdetés alatt, egy kis gyermek hangja törte meg a csendet: "Oh, édesapám! Már megbékéltem Frigyessel. Nem maradhat künn az Ur Jézus!"

A gyermek ártatlan szavai nem maradtak hatás nélkül. Bár némelyek mosolyogtak, de sokan mások könnyeztek . . . s mikor az istentiszteletet befejező ima is elhangzott, még mindig fülünkbe csengett, hogy "Jézus nem maradhat künn" és e nagyon komoly figyelmeztetéssel tértek otthonaikba.

Otthon a lelkész magához ölelte gyermekét azzal az érzéssel, hogy ártatlan közbeszólása sokkal jobb prédikáció volt, mint az övé. Később értesült arról is, hogy sok haragos békült ki azon este és lettek ismét testvérek, barátok, mert "az Ur Jézus nem maradhat künn."

. . . Jézus mondá: **Békesség nektek!** (Luk. 24:36.)

Dr. K.A.

"Valaki azért hallja tőlem e beszédeket és megtartja azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát!
(Mt. 7:24.)

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

EVANGÉLIZÁLÁS LOS ANGELESBEN

Isten iránti hálával és mélységes tisztelettel óhajtok jelentést tenni azon lelki mozgalomról, mely gyülekezetünkben végbement.

Október havában gyülekezetünk pásztora, J. D. Morask kérelmére különleges imaórákat tartottunk, melyeknek főtárgya az evangélizálás volt. Imádkoztunk a lelki élet megújulásáért és Istennek minden lelki áldásáért. Imádkoztunk továbbá az evangélistáért és embertársaink megtéréséért. Ezt Istenbe vetett hittel tettük, mert Jézus erre serkenti követőit: "Kérjétek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgesetek és megnyittatik néktek." (Máté 7:7.) Ezen fontos imaórákat minden alkalommal más testvér vezette. Igen áldásosak voltak.

Evangélizálásunk október 4-18-ig volt tartva. Az Igehírdetési szolgálatot Juhász Tivadar magyarországi vendég prédikátor testvér végezte Isten Szent Lelke segítségével. A tartalomdús prédikációk elegendő lelki eledelt nyújtottak a hallgatóságnak. Élvezhette mindenki az élet kenyerét és vizét bőségesen. Azonban az Ur a látható áldásokat az Ő szent akaratából visszatartotta jobb időkre, hogy beteljesedjen az evangéliumi igazság: "Más a magvető és más az arató; hogy mind a magvető és mind az arató együtt örüljön." (Ján. 4:36-37.)

Juhász Tivadar prédikátor és neje látogatóba jöttek kedves fiúkhoz, aki 1956-ban menekült ide Magyarországról, és mióta itt időznek, azóta nagyszülőkké lettek.

Juhász prédikátor testvér Magyarországon a diósgyőri és miskolci baptista gyülekezetet szolgálta. Gyülekezetünk tagjai és barátai hálás köszönetet mondanak Juhász testvérnek és kedves nejének a köztünk végzett odaadó szolgálatukért.

Kovács Miklós ny. lelkész

Magyarország. — VI. Paul római pápa a Vatikán nevében szerződést kötött a magyar kormánnyal, miszerint a katholikus papok korlátlanul működhetnek az országban a többi vallásfelekezetek rovására. — Foglaljuk imáinkba a hazai testvéreket.

Quebec, Canada. — A kanadai "Evangelical Baptist Churches" 11-ik konferenciáján hat (6) misszionáriust küldtek ki; négyet Indiába és kettőt Quebec államban a római katholikusok közé állították be, ahol kb. 5 millió

katholikus van s ennek nagyobb része francia. Nagy szükség van köztük az Evangéliumot prédikálni.

India. — Indiában három vallásfelekezet közreműködésével egy felekezeti szemináriumot építenek az ország északi részén, ezen név alatt: North India Theological College. Ebben a iskolában fogják kiképezni Isten országának ottani lelki munkásait. Isten Szent Lelke dolgozik minden népek között.

Keuka Park, N.Y. — Az American Baptist Convention segítségével 650 millió dolláros központi épületet építettek, kizárólag nők részére. A College most ünnepli 75 éves fennállását. Gratulálunk a sikerhez.

New Orleans, La. — A New Orleans Baptist Theological Seminary igazgató bizottsága megszavazta egy 500.000 dolláros több emeletes épületnek megépítését a tanulók részére. Egy Nashville, Tenn.-i vállalkozó fogja az épületet megépíteni. — Sikert és áldást kívánunk rájuk.

Argentina. — Az Evangelical Union, vagyis a protestáns vallásfelekezetek szövetsége azon dolgozik, hogy Bahia Blanka provincián, Buenos Aires közelében Biblia Iskolát (Bible Institute) alapítson. Ez Dél-Amerikában nagy vállalkozás. — Imádkozunk a sikerért.

Haiti, W.I. — Az augusztusi hurrican Cleo Haiti sziget déli részén igen sok kárt tett épületben és emberéletben is. A Protestáns Misszió 28 központi épülete közül 25-öt nagyon megrongált. Most az óriási feladat azokat rendbehozni. Kérik imáinkat és támogatásunkat a szent munkában.

MI VAGY TE?

(Folytatás a 3-ik oldalról)

ve, hogy valóban sáfár vagyok-e én? Van-e bizonyosságom afelől, hogy ahol most állok, az az én kijelölt helyem. Mert nemcsak a te magad élete, vagy léte, hanem egy gyülekezet, egy ország hívő népe élete, győzelme azon fordul meg, vajon a helyeden vagy-e? Ott harcolod-e a hitnek szent és győzelmes harcát? Gondoljunk csak itt Gedeonra. Amit a Bírák 7:21. versében így mond el Isten igéje nekünk: Izráel győzelme csak akkor következett be: ... És mindenki ott állott a maga helyén!" Erre az egész Midián tábor futásnak eredt és menekült ... Tehát mi sem tehetünk másként!

Ezt vegyék észre az emberek! Vegyék észre a Midianiták! Vegye észre az ellenség, hogy ahol most állok, az az én kijelölt helyem! Végezd a szolgálat munkáját, hogy egyszer majd szedhesd a sáfárságod gyümölcsét.

Befejezésül még egy példát mondok el nektek, azért, hogy ez is segítsen közel bennünket Isten szándékai és céljai, tervei megértéséhez. Itt történt a mi gyülekezetünkben, hogy egy nagyon drága testvérünk, aki a gyülekezet élén állt, benyújtotta a kivándorlás kérő útlevél iránti kérelmét. Ez a testvér volt a gyülekezet gondnoka hosszú ideig. Mivel szinte bizonyosnak látszott a kért útlevél megadása, a gyülekezet vezető és felelős testvérisége elkezdte az utód kiválasztása kérdését egyidejüleg rendezni, kiszemelés és kérdezgetés formájában. Több testvérünk, köztük e sorok írójának is felajánlották, sőt többször felajánlották, hogy vegye át ezt a nagyon szép, de nagyon nehéz szolgálatot a testvér eltávozása után. De mintha valami láthatatlan erő parancsolta volna, mindenki elhárította magától ezt a megbizatást, senki sem tartotta magát méltónak erre a szolgálatra.

Hosszú hónapok múlva sem haladt előre, sem a testvér helye betöltése, sem az útlevél ügye. Közben több, mint egy év telt el ebben a várakozásban és válogatásban. Egyszer értésére jutott a testvérnek, akit nyugtalanított a hosszú idő óta tartó sehova-jutás, hogy az útlevele már az egyik osztályon fekszik az íróasztalban, de egyelőre vissza kellett tartani, sőt egyáltalán az sem biztos, hogy kiadják és ha igen, mikor?

A rákövetkező vasárnapon a délelőtti igehirdetés után ez a testvér behívott többünket a szobájába és ezeket mondta: "Testvérek! Valaki miköztünk nem áll a helyén, hanem engedetlenkedik. Két eset lehetséges: Vagy az jár engedetlenségben, aki ki akar menni, ebben az esetben én, vagy az, aki nem akarja a helyét elfoglalni itt, holott ide kellene neki jönni. Utlevelem nekem addig nem lesz, amíg ebben a dologban az engedetlenkedő testvér meg nem látja a saját engedetlenségét!" Megrendített engem ez a súlyos kijelentés. Eloszlottunk, ki-ki hazamentünk, így én is és elmondtam a feleségemnek a hallottakat. Ő éppen az ebédet készítette a konyhában, amikor erről tájékoztattam. Bementem a szobába és imádkoztam és egy idő elmúltával kimentem a feleségemhez a konyhába.

Erre vártunk mindketten, hogy újra együtt lehessünk, mert amíg én bent imádkoztam, addig ő künn csendesedett el. Szinte egyszerre mondtuk egymásnak: Mi vagyunk az engedetlenségben járók! Nekünk tartja fenn Isten ezt a helyet! És abban a pillanatban felszabadultan egymás nyakába borultunk és ebéd után megbeszéltem a testvérrel, hogy nekünk kell vállalnunk az ő itthagyott posztját. Ő is megörült, mert tudta, hogy most nyílt meg az út előtte is és Isten titkai most lesznek nyilvánvalóvá ezekben a látható dolgokban is. Igaza volt! Három nap múlva hirtelen, minden utánjárás nélkül kikézbesítették az útlevelét és három hét múlva már ki is vándorolhatott.

Ez történt 1959-ben Ungár testvérrel és velem!

Vannak, akiknek Krisztus a társaságát nem más helyen, nem könnyű helyen, hanem Maga mellett, a kereszten adja! (Gal. 6:14.) Eleinte nehéz ez a hely. De mivel ebben a földi életben csak ez az a hely, ahol elmozdíthatatlanul mellette lehetek, számomra ez a legszentebb és legmegigazultabb hely: a kereszt!

Igy ajánlom ezt a kis írásművet is Jézusnak, mint minden egyebemet, akinek az élettemmel vagyok adós!

"Ami pedig egyébiránt a sáfárokban megkívántatik az, hogy mindenik hűnek találtassék!"

Minden drága testvéremet nagy szeretettel köszöntök az Urban, testvéretek:

TÓTH SÁNDOR

Budapest, 1963.

EGYETEMES IMAHÉT

1965 JANUÁR 4-től 9-ig

Bevezetésül csak annyit említünk meg, hogy az evangéliumi szellemű keresztyén gyülekezetek közül nagyon sokan világszerte mindenütt az esztendőnek első hetében rendszeres imaórákat tartanak. — Ezek az imaösszejövetelek a templomban, vagy különböző családi otthonokban, sok drága lelki tapasztalatokat biztosítanak az imádkozó keresztyének számára. Azzal a hittel közöljük a heti programot, hogy gyülekezeteinkben testvéreink mindenütt megtartják az imahetet.

HÉTFŐ, JANUÁR 4-én: Tárgy: *Hála és megalázkodás.* Szöveg: Zsoltár 138; Dániel 9:3—19. Hála Istennek a lelki és testi javakért. Az Ur Jézus Krisztusért, Ki magára vette bűneinket s felvitte a keresztfára. A keresztyén gyülekezetért, a lelki közösségért, stb.

KEDD, JANUÁR 5-én: Tárgy: *Az Egyetemes Egyház.* Szöveg: Zsoltár 85; János evangéliuma 17. rész. Köszönjük meg Istennek azt, hogy a keresztyén felekezetek és gyülekezetek a világon mindenütt ma jobban, mint azelőtt egymás megbecsülésére is gondolnak és sok helyen együtt is építik Isten országát. Kérjük az Istent arra, hogy hozza el azt az időt, amikor az Egyház Fejének, az Ur Jézus Krisztusnak minden igazsága érvényesül a keresztyén egyházak életében. Imádkozzunk az egységért; olyan egységért, mely összhangban van az Ur Jézussal. Minket csak olyan egység érdekel, melynek az Egyház Feje, az Ur Jézus a központja. Ilyen egységért imádkozott az Ur Jézus s ilyenért kell imádkoznunk nekünk is.

SZERDA, JANUÁR 6.: Tárgy: *A szenvedő nemzetek.* Szöveg: Máté 26:6—7-ig; Jeremiás 18:7—8-ig; Máté 25:40. Tudnunk kell, hogy a nemzetek szenvedései a világon nem olyan méretűek, mint ahogy az emberiség bűnei miatt megérdemelnék. Isten türelmesen várja a népeket. Valljuk be őszintén, hogy a nemzeteknek idáig való szenvedéseihez mi is hozzájárultunk. Könyörögjünk Istenhez, hogy a fajgyűlöletnek, az egymás elleni harcoknak és küzdelmeknek; a haszontalan rettentő fegyverkezésnek; háborúknak egyszer már legyen vége s azt a rengeteg pénzt, amit erre költenek az emberek, fordítsák az evangélizációra,

iskolákra s olyan humánus dolgokra, melyek által az emberek boldogabbak, megértőbbek és megelégedettebbek lehetnek. Főleg azért imádkozzunk, hogy a Krisztus békessége töltse be az emberiség életét.

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 7: Tárgy: *Család és nevelés.* Szöveg: Zsoltár 34, Móz. V; 4:5—10-ig; Mk. 10:13—22; Tim. II, 3:10—17-ig. Adjunk hálákat Istennek azért, amit Isten idáig végzett a családok segítségével, az emberiség nemesbítése, fejlődése és előhaladása tekintetében. Azonban, ismerjük be azt a sajnálatos valóságot, hogy a családi életnek isteni ereje és befolyása az emberekre, csökkent az utóbbi években. Valljuk be bátran, hogy nagyon sok iskola és nevelőintézet programján nagyon kevés, vagy egyáltalán semmi nincsen, ami a tanulók figyelmét a teremtő Istenre terelné. Nagy szükség van arra, hogy úgy a családok, valamint az iskolák és nevelőintézetek meglássák azt, hogy az anyagi, földi és a tudomány mellett az embereknek nagy szükségük van a lelkiekre is. Imádkozzunk a családokért és az iskolákért. Kérjünk Istentől keresztyén szülőket és tanítókat.

PÉNTEK, JANUÁR 8: Tárgy: *Kül- és belmisszió.* Szöveg: Ésa. 60; Máté 28:16—20-ig; Apt. Csel. 1:6—11-ig. Adjunk hálát Istennek a misszióban elért sikerekért, a misszionáriusokért, kik önmegtagadással, sok nélkülözések és próbák között hírdetik az evangéliumot. Imádkozzunk PINTÉR S. testvérért s gyülekezetéért, hogy a lelki munka előhaladásának örvendjen. Ne feledkezzünk meg CSEREPKA János testvéreinkről sem, kik lehetetlennek látszó körülmények között munkálkodnak Boliviában. Hozzuk imánkba Isten elé az összes evangélistákat és igehirdetőket s könyörögjünk a misszió előhaladásáért. A magyarországi, csehszlovákiai, jugoszláviai, romániai testvéreinkről se feledkezzünk meg.

SZOMBAT, JANUÁR 9: Tárgy: *A zsidó misszió.* Szöveg: Zsolt. 121 és 122; János ev. 1:35—51-ig; Jel. 21:1—7. Hála Istennek, az Ő elsőbb választott népéért. A zsidó nép között is szép lelki mozgalom van az egész világon. Könyörögjünk evangélistákért, misszió munkásokért, akik az Isten ígéretei alapján az utolsó időkben a Tőle elszakadt népet visszahozza magához s Krisztusban a Messiást és egyetlen Megváltójukat ismerik fel.

*

Adja Isten, hogy mindenütt sok áldásban részesüljünk az imahéten Isten Szent Lelkének vezetése alatt. Szerk.

Cash Donations and Gifts to the Bethesda Baptist Home

A BETHESDA BAPTIST HOME JELENTÉSE

SEPT.: Mr. and Mrs. Frank Schaffer, Toronto, Ont., Canada $10; Mr. and Mrs. Herman Spuck, Chicago, Ill. $10; Mr. Joseph Lenhart, St. Petersburg, Fla. $20 and used shirts; Mr. and Mrs. George Yovanovits, St. Petersburg, Fla. $5, 10 lbs. sugar, 4 pcs pound cake; Rev. and Mrs. Elias Revey, St. Petersburg, Fla. $5, 2 ceramic crafts tables, 4 lbs. coffee, 2 pkgs. paper napkins, 3 cans beets; Mrs. Stefanko, St. Petersburg, Fla. 2 lbs coffee, 2 pkgs. napkins; Mr. and Mrs. John Papp, Thousand Palms, Calif. $5.

Hálás köszönet az adományokért. Szeretnénk személyesen találkozni a testvérekkel és megköszönni. Mennyei jó Atyánk pótolja vissza gazdag tárházából többszörösen szíves adományukat.

Szeretettel várjuk a testvéreket, hogy jöjjenek és lássák meg milyen jó itt lenni és élvezni nem csak a jó Atyának napsugarát, hanem a testvéri szeretetet, amelyet próbálunk gyakorolni.

Kurtz Lajos testvér, igazgató

Üdvözlet Boliviából

"Az ő egyszülött Fiát elküldte, az Isten e világra, hogy éljünk általa." (I. Ján. 4:9.)

La Paz 1964. nov. 10.

Kedves Imatársunk!

A közelgő drága ünnep alkalmából testvéri szívünk melegével küldjük a fenti Igét. Kívánjuk, hogy ne csak hangulatot, színes múló érzéseket jelentsen számodra e drága alkalom, mint millióknak szokás szerint, hanem lelki örömökben és az Ige áldásaiban való élményszerű meggazdagodást. Adja az Ur, hogy szívből tudjad énekelni karácsony ünnepén a mennyei karokkal és a bocsánatot nyert bűnösökkel: "Mily drága nékünk ez a jó hír, mily édes örömtelten zeng! Leszállott a mennyei fényből, elhagyta a dicső hazát, hogy széttörhesse rabbilincsünk, hogy hintsen az éjbe sugárt. Oh bízd magad e kegyelemre, mely gazdagon árad feléd. Váltságát tedd a magadévá, hidd az számodra is elég!" (Hith. 490.)

Mi ez évben, ha az Ur megtart, úgy a második karácsonyunkat töltjük itt kint, de ezt a karácsonyt fent töltjük a 3600 méter magasban fekvő fővárosban, La Pazban. Alázatos hálával szeretnénk együtt énekelni az Ur itten élő egyszerű gyermekeivel az Isten megjelent üdvözítő kegyelmének a dícséretét.

Szeptember első felében ismét lent jártunk Chaparen, a trópuson, egy hétre, ahol újból közelebb kerültünk az ottan élő testvéreink és embertársainkhoz, különböző szolgálatokon keresztül.

Az elmúlt hetekben, amint hallhattátok is, Bolivia népe a szabadság kemény harcát vívta. Testvér testvérrel állt fegyveresen szemben. Az Ur ezen körülmények között is adott lehetőséget, hogy a szenvedők és sebesültek felé végezzük az ő nevében a szeretet szolgálatát. Éreztük, hogy lélekben velünk és e néppel voltatok. Köszönjük! Mint ahogyan a tegnapunk az ő kezében volt, úgy hisszük, hogy a holnapunkat is bízvást tehetjük le ismét oda.

Szeretettel kérünk, hogy segítsetek imáitokban hordozni e nép jövőjét, hogy a sok nehéz idők után tudjon élni a szabadságával, hogy felismerhesse Isten egyszülött Fiában Bolivia népének is a Megváltóját.

Egy kicsit nehezen szokjuk meg a ritka levegőjű magaslatot (altitud), a "világ tetején", erős szelek fújnak, a nap is erősen süt, éjszaka pedig szinte téli hidegek vannak. Margitka az itteni methodista klinikán dolgozik. Örömmel szolgál a sok beteg között, ismerkedik az itteni betegségekkel és azok kezelési módjával. La Pazban 4 baptista gyülekezet van (a környékén több) ezeket látogatom és ahogy az Ur adja, közöttük szolgálok.

Barnuska velünk van, Katika egy internátusban szorgalmasan tanulja az abc-t. Befejezésül még azt, hogy amikor otthon az Ige körül lecsendesedtek, hogy csodálva imádjátok őt, miként az első karácsony hívői, ne felejtsétek el, hogy szerte a világon még milliók élnek, kikhez még nem jutott el a mennyei angyalok betlehemi örömüzenete, hogy "Megtartó született néktek ma!" Ezek az emberek karácsony öröméből és melegéből még semmit sem kaptak. Nem, nem lehet teljes karácsonyi örömed, ha nem próbálsz megtenni minden tőled telhetőt, a még sötétségben élő testvéreidért, hogy nékik is legyen karácsonyuk.

Gondolj azokra is imáidban, akik valahol őserdők mélyén, pálmakunyhók írástudatlan, primitiv lakói között követségben járva próbálják (talán sokáig keresett kifejezésekkel) megértetni e napokban, hogy

karácsonykor Istent szeretetből az ő egyszülött Fiát adta őérettük is.

Áldott legyen az ő dicsőséges neve mindörökké és teljék be dicsőségével az egész föld. Ámen! Ámen! (Zsolt. 72:19.)

Kegyelemteljes Ujévet kívánva, szeretettel őbenne:

János, Margitka, Katika és Barnuska

"Az odafelvalókkal törődjetek"

(Kol. 3:2.)

(Száz János diákónus konferenciai előadásának kivonata)

(Az előadásra a konferencián nem került sor)

Kedves Testvéreim!

Az úgynevezett vallásos ember és a hívő ember közötti harc kezdettől fogva mind a mai napig fennáll. A vallásos ember valamit hisz, valamit gyakorol, valamit tesz, de ha nincs élő kapcsolata Istennel, a vallásossága nem teszi nemesebbé, jobbá, szentebbé, sőt igen sok esetben lelkében közönyössé, sőt gyűlölködővé teszi hívő embertársaival szemben.

A vallásos embernek elég, ha megvan az egyházi bizonyítványa, tagja valamely egyházi közösségnek, de tovább nincs érdeklődéssel az isteni dolgok iránt.

A hívő ember abban különbözik a csupán vallásoskodó embertől, hogy neki élő hite van, az Istennel lelki kapcsolata mindjobban elmélyül...

Az egyháznak a hívők közösségévé kell hogy legyen. Az egyház csak akkor maradhat meg, ha rajta nyugszik Krisztuson, mint mozdíthatatlan kőszikláin. Krisztus él, ő ugyanaz, Aki volt és ő mindörökre megmarad. Krisztus ma is él és cselekedetei ma is folytatódnak a hívők életében. Mi hiszünk Krisztusban és mert Benne hiszünk, hiszünk az ő cselekedeteiben. És hiszünk a Bibliában, mert Krisztusról beszél. Aki pedig Jézusban hisz, megtartatik.

Testvéreim! Ha ezen a kőszikláin állunk, a hitetlenség, sőt a vallásoskodó, de nem hívő emberek minden támadását le fogjuk győzni. Krisztus személye a legbiztosabb és legszentebb valóság. Megváltóm nélkül én semmi vagyok, de övele minden vagyok. És fel nem cserélném őt semmivel! A hit szentséges erő, amely az emberek javára szolgál.

Az én előadásom tárgya: "Az odafelvalókkal törődjetek!" Nos, a hívő ember az odafelvalókkal törődik! A zsoltáros írja: "Szemeimet a hegyekre emelem, onnét az én segítségem!" Dr. Udvarnoki Bélától olvastam a következőket: "A görögöknek igen magasztos felfogásuk volt az emberről. Az **ember** szó görögül **anthroposz.** E szónak a jelentősége **"felfelé néző".** Ezt a szót az újtestamentumi emberek úgy magyarázzák, hogy az embernek Isten megadta a képességet, a szellemi adományt arra, hogy az odafelvalókat, a lelkieket keresse és ez Istentől nyert adományát jól felhasználhassa.

*

A huszadik század embere maga alkotta műszereivel beletekint Isten teremtett világába. Soha ember oly messzire nem látott, mint most; soha a természet titkaiba úgy bele nem tekinthetett, mint most; soha az elektromosságot úgy felhasználni nem tudta, mint most. Az ember repül, a holdat is meg akarja hódítani. Bölcsek vagyunk, de önmagunk megjavítására mitsem találtunk fel. Az ember a régi maradt lelkületében, bár a mai ember másként él, mint a régiek. Autón jár, fűtött-hűtött lakásban lakik és oly ételeket eszik, amilyenekről elődeink álmodni sem mertek. Az orvosi tudomány olyan magasan áll, hogy az emberi átlag életkor határa erősen megnőtt.

A huszadik század emberének több lehetősége és éppen ezért több felelőssége is van Isten előtt. Hallgathatja, tehát megtudhatja az igazságot az irodalom, rádió, televizión keresztül.

A mai embernek több lehetősége van a lelki dolgokban való kutatásra, mint a régieknek. Azelőtt hat, sőt hét napot is dolgoztak, napi 12 órai munkaidővel, ma hetenként öt napot dolgozunk, napi 6-7 órával.

A megélhetés kevesebb gonddal jár. De azért van gondunk elég. Ha nincs gondunk, hát csinálunk. Uj autó, modern ház, szebb ruha, színes televizió kell! A kereset magas! Az öregekről az állam gondoskodik a társadalombiztosítás által. De mindezek csupán földiek. És mi hajlamosak vagyunk arra, hogy szemeinket nem felfelé, de lefelé vessük.

*

Az Urnak a tanítványok eledelt hoztak. Ők maguk is éhesek lehettek, mert szemeik a hozott eledelre tapadtak, ezért — (elfogadhatjuk) —, mondta az Ur nekik: "Emeljétek fel szemeiteket!" Sokszor kell a mi Urunknak bennünket is figyelmeztetnie: "Nézzetek felfelé!" — illetve: "Emeljétek fel szemeiteket!" Be kell lássuk, hogy a földiekkel többet foglalkozunk, mint a mennyeiekkel. Pedig a földiek múlandók! Mindent itt hagyunk — ki előbb, ki utóbb — és csak az odafelvalók maradnak meg örökre.

Mivel vagyunk mi elfoglalva? A földiekkel, vagy az odafelvalókkal?

Mily pontosak, buzgók tudunk lenni, amikor a munkába megyünk, hogy a földieket megszerezzük és milyen felelőtlenül hanyagok, ha az Ur ügyéről, vagy saját lelkünk ügyéről van szó!

Mit teszünk mi hívők? Hányszor nézünk fel? Hányan vagyunk az imaórán? Egy prédikátor mondta: "Ma már sok helyen a prédikátor nem kérhet fel a testvérek közül senkit imádkozásra, mert már nincsenek imádkozók." Kihalóban vannak az imádkozók közöttünk is sok helyen!

Milyenek a céljaink, terveink? Lelkiek, vagy csak földiek?

"Ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek!" Ha igazán hívők, akkor igazán emberek is vagyunk és felnézünk oda, ahonnan jön a mi segítségünk.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE GÁBOR
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio